

Л. КУЧМА СТУРБОВАНИЙ ФІНАНСОВОЮ КРИЗОЮ В УКРАЇНІ

Київ (Р.Р.). — У вівторок, 23-го грудня, на зустрічі з керівниками великих підприємств України та керівниками Українського Союзу Промисловців і Підприємців Президиент України Леонід Кучма зазначив, що фінансовий ринок України сьогодні переживає найскладніший від 1994 року період.

Найбільшу тривогу Президент висловив з приводу стану державних фінансів. За словами Л. Кучми, «Міжнародна криза боляче вдарила по фінансовому ринку України і цей процес триває, його негативні тенденції зростають». Великий тиск на валютний ринок змушує витратити валютні резерви, що знову ж таки може привести до інфляції.

Водночас не можна до-

пустити, щоб 1998 року інфляція перевищила 10-12 відс., оскільки зростання валового внутрішнього продукту не більше 0.5 відс. при зростанні видобутку 0.9 відс.

На думку Президента, витрати бюджету треба звужити до виплати зарплатень, іншої суспільної допомоги, оплати за енергоносії та обслуговування боргів. Він також сказав, що коли бюджет буде ухвалено на тепер діючий податковий системі, «то ми не зможемо переломити ситуацію, враховуючи передвиборчі настрої парламенту». А ставити питання про зменшення податків Уряд не має змоги — більшість поправок до податкових законів все ще на розгляді у Верховній Раді.

П. Лазаренко обвинувачує урядові кола

Київ (Р.Р.). — У п'ятницю, 26-го грудня, газета «Голос України» помістила заяву депутата Верховної Ради, колишнього прем'єр-міністра Павла Лазаренка. Депутат пише, що «шельмування його і партії „Громада“ високим поставленим чинownikами з оточення Президента має на меті знищити політичну опозицію центристських сил, яка стала для них ворогом номер один».

„Блокуючи розгляд в судових інстанціях скарг щодо захисту честі і гідності, поданих мною, депутатською групою „Єдиність“, політичною радою „Громади“ за фактами розповсюдження в засобах масової інформації брудних наклепів та витонченого компоту, власті фабрикують і розміщують у підконтрольних засобах масової інформації нові без жодних доказів вигадки, за які доведеться відповідати перед законом і замовникам, і виконавцям відвертих наклепів».

Хочу заявити, що ніяких валютних рахунків у закордонних банках я не маю. Як не маю абсолютно ніякого відношення до акціонерного това-

риства „Lip Handel AG“, про що у сенсаційній манері повідомляла одна з молодечих газет. Для посилення ефекту ця газета прилаштувала до чергової пaskвильної фотогографії тричірчю даності, яку зроблено в кабінеті президента Туркменістану».

Подібними „смаженими фактами“ збанкрутована влада намагається відволікати виборців від справжніх причин винуватців розвалу економіки та доведення народу до зубожіння. Нехтуючи демократичними принципами політичної змагальності, верхівка виконавчої влади, з несамовітністю приреченого, ллє потоки брудних наклепів, які знайшли в собі мужність сказати „ні“ курсові розвалу та знищення української держави».

Привідомив в Адміністрації Президента газета дописалася до того, що нібито я збираюсь залишити межі України. Не буде цього!

Власті панічно бояться зростаючої популярності партії „Громада“, виплескують у суспільство зливи брехні, намагаються

(Закінчення на стор. 3)

Н. Вітренко кандидує на президента

Київ. — У президентських виборах в 1999 році одним з кандидатів буде жінка — голова Прогресивної Соціалістичної партії України Наталя Вітренко, повідомила УНІАР.

„Президія Центрального комітету Прогресивної Соціалістичної партії Наталю Вітренко висунути свою кандидатуру на пост Президента України в найближчих президентських виборах“, — заявив 26-го грудня під час пресової конференції один з лідерів ПСПУ Володимир Марченко.

День перед тим Н. Вітренко, яка закликає до відновлення соціалізму, сказала: „Мені не без вагань давалось це рішення, але останні події в Україні, які виходять до неминучого економічного краху, свідчать, що треба переходити до більш рішучих дій“. Під „останніми подіями“ вона мала на увазі обговорення бюджету на 1998 рік. На думку

лідерів ПСПУ, ухвалення його в запропонованому вигляді „поглибить економічну катастрофу і приведе до повного краху фінансової системи України“.

У січні і лютому в Києві має відбутися ряд семінарів, присвячених політичному лідерству жінок у парламентарних виборах. Учасники матимуть змогу ознайомитися з практичними навичками для участі у політичних процесах, зокрема у наступних виборах. Організатори семінарів сподіваються, що „якщо в результаті наступних виборів до Верховної Ради та місцевих Рад прийде більше жінок, то це сприятиме оздоровленню суспільно-політичного й економічного клімату в Україні“.

Але оскільки Н. Вітренко сподівається на ліве перебігання до більш рішучих дій. Під „останніми подіями“ вона мала на увазі обговорення бюджету на 1998 рік. На думку

Зруйновано пам'ятник розстріляним кобзарям

Харків. — Тут у міському парку ім. Т. Шевченка невідомо зруйнували кам'яний хрест з укріпленням на ньому бронзовим зображенням зломаної бандури і написом „Пам'яті репресованих кобзарів“.

Цей пам'ятний знак спорудили за пожертви громадян понад два місяці тому в центрі міста поряд з обласним управлінням міліції та СБУ. Фахівці вважали його найкращим у місті.

Уряд ЗСА допомагає українським суддям

Київ (Р.Р.). — Тут у середу, 24-го грудня, у Верховному суді підписано меморандум про взаєморозуміння між Верховним судом України і Урядом ЗСА.

У меморандумі сказано, що Уряд ЗСА через свою Агенцію міжнародного розвитку сприятиме створенню центру підви-

щення кваліфікацій суддів України, підготові інформаційних систем Верховного суду, видавничих справ та праці бібліотеки Верховного суду.

Амбасадор ЗСА Біллі-Грін Міллер, який підписав документ як посольський свідок, зазначив, що бути суддею — велика честь.

Закінчено реєстрацію учасників виборчого процесу

Київ (Р.Р.). — Центральна виборча комісія (ЦВК) 19-го грудня закінчила реєстрацію партій і виборчих блоків — суб'єктів виборчого процесу.

За повідомленням Пресового центру ЦВК, зареєстровано 21 партію і 9 виборчих блоків. Видано 30 реєстраційних свідоцтв. Їх отримали: Соціал-Демократична Партія України (об'єднана), Аграрна Партія України, Партія „Союз“, Партія Національно-Економічного Розвитку України, Партія „Реформи і Порядок“, Прогресивна Соціалістична Партія України, Українська Національна Асамблея, Республіканська Християнська Партія, Партія Захисників Батьківщини, Партія Мусулманів України, Всеукраїнське об'єднання „Громада“, Народно-Демократична Партія України, Комуністична Партія України, Народний Рух України, Християнсько-Демократична Партія України, Всеукраїнська політичне об'єднання „Державна Самостійність України“.

Через неправильне оформлення документів не зареєстровано документи двох партій: Партії Жінок України та Партії Національного Порятунку України.

Перший серійний літак передбачається побудувати на початку 1999 року. Контакт уже підписано з Авіакомпанією Якутії, чотири літаки замовила компанія „Авіалінії України“, а загалом державна авіакомпанія має намір закупити протягом 20 років 40 таких літаків.

Випробування літака продовжуються і водночас споруджується третій примірник Ан-140. Всього для прискорення процесу сертифікації передбачається побудувати чотири зразки літака. Четвертий може бути готовий не раніше, як в середині 1998 року. Процес сертифікації має закінчитися до кінця 1998 року. На початку 1999 року має розпочатися серійне виробництво літаків — 440.

Київ (Р.Р.). — Генеральний конструктор Акціонерного науково-технічного комплексу ім. Антонова Петро Балабуєв повідомив про завершення будівництва другого примірника нового пасажирського короткодистансового літака Ан-140.

П. Балабуєв зазначив, що новий літак на 52 місця замінить Ан-24. Його споруджено з урахуванням сучасних міжнародних вимог безпеки. Коштує новий літак 7 млн. дол.

Серійний випуск таких літаків почнеться лише через рік, але замовлення України отримав вже сьогодні. Внутрішні потреби оцінюються приблизно в межах 70 літаків. Країни СНД потребують 440 літаків, з них Росія — 430.

„Чорна книга комунізму“ викликає широку реакцію

Парсиппані, Н. Дж. — Як уже інформовано, велика історична книга, зредагована французьким науковцем Стефаном Куртуа п. з. „Чорна книга комунізму“ викликає широке зацікавлення та тривожні погляди. Вона стала темою широкої статті у щоденнику „Нью Йорк Таймс“ з 22-го грудня, авторства Тоні Джудт.

Зреферувати коротко головну провідну нитку книги, якою С. Куртуа каже у статтях ряду науковців-співробітників 800-сторінкової праці, що комунізм не менше зробив знищення, як німецький нацизм, Т. Джудт у своїй статті старастеся проаналізувати ці два найбільші злочини ХХ століття доходячи до висновку, що комунізм і нацизм морально не можна відрізнити і тому оправ-

дує всебічне розглянення і перепитання історії цього століття. Але коли не хочеться попадати в розпуку, що така дійсність, тоді треба мати на увазі аналітичну різницю між режимом, що нищить людей з приводу відповідної настанови, а таким, де ця настанова є сама нищенням.

(Закінчення на стор. 3)

Вибори в Югославії виграв соціаліст

Београд, Сербія. — За декілька днів до Різдва в Югославії, куди тепер, крім десятилітньої сербії, входять відбита Сербія, відбулися другі тура президентських виборів.

Головним претендентом на пост президента були колишній міністер закордонних справ Югославії, ставленник Слободана Мілошевича соціаліст Мілан Мілутінович і сербський шовініст Воїслав Шешель, який вимагав відновлення війни і приєднання до Сербії боснійських та хорватських територій.

В цій ситуації сербам і чорногорцям було нелегко зробити правильний вибір, бо ніхто не міг наперед вгадати, яке з тих двох зол виявиться меншим. Не маючи ніяких симпатій до лівих, прості люди боялися перспекти-

ви нової війни, а більш свідомі громадяни ще й здавали собі справу з того, що перемога В. Шешеля поглинула б міжнародну ізоляцію Београду і на довгі часи похоронила би мирний процес на Балканах. Тільки тому народ був змушений віддати перевагу М. Мілутіновичеві. За нього проголосувало понад 60 відсотків виборців.

Очолювана В. Шешелем Сербська радикальна партія відразу звинуватила соціалістів у фальсифікації, однак до цих звинувачень, очевидно, ніхто не поставився поважно, навіть якщо й були під час виборів якісь-небудь порушення. Ніхто з західних спостерігачів не захищав В. Шешеля, пам'ятаючи, які злочини здійснювали його воєнки в Боснії і Хорватії під час недавньої громадянської війни на Балканах.

В Україні (3 інформації УНІАР)

В. МІЛЛЕР ПОПРОЩАВСЯ З УКРАЇНОЮ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма 25-го грудня прийняв амбасадора ЗСА Вільяма Гріна Міллера у зв'язку із завершенням його дипломатичної місії в Україні. Під час розмови Л. Кучма висловив задоволення розвитком українсько-американських відносин. Президент України вручив В. Міллерові орден „За заслуги“, яким відзначив особливий внесок американського дипломата у розбудову зв'язків між двома країнами. Співрозмовники обговорили також різні аспекти сучасного стану відносин між Україною та ЗСА і перспективи їхнього розвитку. В. Міллер попрощався також з міністром оборони України Олександром Кузьмуком, який висловив вдячність американському дипломатові за плідну співпрацю та допомогу у зміцненні і розвитку двосторонніх стосунків. На місці В. Міллера амбасадором ЗСА в Україні призначено Стивена Пайфера.

БІЛЬШЕ ПРАЦЮВАТИМУТЬ

КИЇВ. — Наступного року люди в Україні працюватимуть на 14 днів більше, ніж попередніми роками. 26-го грудня Верховна Рада проголосувала за поправку до Кодексу законів про працю. Ця поправка скасовує дотеперішню норму, згідно з якою свято переноситься на перший робочий день після вихідних, якщо воно припадає на суботу або неділю. Проект подав на розгляд Кабінет Міністрів.

ЗІ Ю. ЗВЯГІЛЬСЬКОГО ЗНЯТО ВСІ ЗВІНУВАННЯ

КИЇВ. — Генеральна прокуратура України закрила кримінальну спра-

ву проти колишнього діючого прем'єр-міністра Юхима Звягільського. У 1994 році проти нього було порушено дві справи: першу за фактом спричинення шкоди державам в обсязі великих розмірів (за продаж авіаційного палива з державної резерви); другу — за викрадення державних фондів на суму понад 20 млн. дол. Тоді Верховна Рада позбавила Ю. Звягільського депутатських недоторканості, а сам він виїхав до Ізраїля, звідки повернувся в березні цього року після того, як парламент скасував своє рішення.

ПРИМІСЬКА СТАНЦІЯ ЗМІНЮЄ АДРЕСУ

ЛЬВІВ. — Наприкінці 1996 року у Львові вступила у дію нова приміська станція, споруджена за європейськими стандартами. Після введення в дію першої черги залізничної станції почали реєстрацію колишньої Чернівецької станції. Вдвоє трьох перонів споруджено покриття, щоб пасажирів не можило на випадок дощу. Куточок старої частини міста поступово перетворюється на сучасний комплекс, який добре вписується в архітектурний ансамбль вулиці Гродецької. Львів'яни сподіваються, що введення другої черги нової приміської станції створить більше зручностей для пасажирів і згодом до Львова прибудуватимуть із Заходу без догори затримку на кордоні.

СТВОРЕНО МІЖНАРОДНУ СЛОВ'ЯНСЬКУ АКАДЕМІЮ

КИЇВ. — Тут створено громадську організацію „Міжнародна Слов'янська Академія“, до якої увійшли науковці, державні діячі, підприємці. Засновниками є: підпри-

еміки Національної Академії Наук України К. Ситник, А. Чухно, професори Київського Національного Університету ім. Т. Шевченка К. Дажежула, Л. Губерський, А. Слюсаренко, А. Король і представники громадських організацій та наукових кіл слов'янських країн. Президентом МСА обрано доктора історичних наук Карпа Дажежулу. МСА ставить за мету створити єдиний духовний центр, який сприятиме розвитку наукового потенціалу всіх слов'янських народів.

ПРИХОВАНЕ БЕЗРОБІТТЯ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Згідно з повідомленням обласного центру зайнятості населення, приховане безробіття на Івано-Франківщині становить понад 25 відс. Статус безробітних в області отримали 30,000 осіб, а всього в області 1.5 млн. мешканців. Багато підприємств з ініціативи керівників підприємств та установ перебувають у безплатних відпустках. Така ситуація склалася у виробничому об'єднанні „Карпати“, акціонерному товаристві „Прикарпатський меблевий комбінат“, акціонерному товаристві „Коломисіяльмаш“ та акціонерному товаристві „Індуктор“. В області дедалі більше поглиблюється відповідність між попитом та пропозицією робочої сили. Середньомісячна потреба підприємств у працівниках становить понад 303 особи і має тенденцію до зниження. Рівень забезпечення працею у 1997 році становить 6.9 відс. в області в цілому, а в районах з високим рівнем безробіття (Тисменицькому, Косівському, Долинському) зовсім не створено робочих місць. Фахівці обласної державної адміністрації вихід бачать один — розвиток мале і середнє підприємство.

У СВІТІ

ХТО СТАНЕ НОВИМ ПРЕЗИДЕНТОМ ЛИТВИ

вляються шойно в другій турі виборів 4-го січня 1998 року. Згідно з неофіційними даними державної виборчої комісії в цій країні, у першій турі президентських виборів, яка відбулася в неділю, 21-го грудня, жодний кандидат не здобув потрібних 50 відсотків голосів виборців. Після підрахування всіх голосів виявилось, що 44-річний правник Артурас Павлявскас, підтримуваний сьогоднішнім президентом Литви Альгірдасом Бразаускасом, післякомуністами, лібералами та Партією національних меншин, здобув трохи більше 45-ти відсотків голосів. Підтримали його також Союз росіян та Виборча акція поляків у Литві. Павлявскас здобув на третину голосів більше від другого претендента на президентське крісло — Валдаса Адамкуса, 71-річного кандидата Партії центру. Третнього з політиків, що стартували у виборах — голову парламенту і керівника урядових консервативів Вітаутаса Ляндбергаса підтримали тільки 15 відсотків виборців. У другій турі виборів президента Литви поміряться силами А. Павлявскас і В. Адамкус. Литовці сподіваються від молодого та енергійного президента, що „в країні буде більше місць праці та знову будемо жити, як люди“, як сказав один урядовець-пенсіонер.

В АМЕРИЦІ

У САН ДІЄГО П'ЯТЕРО КОЛИШНІХ ЧЛЕНІВ

військової поліції оскаржено в нападі три роки тому на місце перебування нелегальних південноамериканських імігрантів. Як встановлено в процесі розслідування, п'ятеро колег з Відділу спеціального реагування з бази морської піхоти в Кемп Пенделтон напали певного вечора 1994 року на недалеке місце перебування нелегальних імігрантів. Вдагнуті в спеціальний одяг чоловіки представилися поліцейськими та прикордонними охоронцями і потурбували імігрантів, а одного з них, 55-літнього Моралеса Раміреса, закупили в кайдани і скопали в щелепи до втрати свідомості. Справу прикрили, поскільки залякані імігранти відмовилися давати свідчення. Початок новому розслідуванню дала негативна проба на детекторі викривання неправди, переведена рік тому на 25-літньому Браєні Девиді Голд-одному з „брудної п'ятірки“. 27-літній Корі Пол-Готтє також признався до вини. Кожному з оскаржених загрожує покарання до 10 років в'язниці. Цей випадок є сміттєвим питанням, бо постійний наплив південноамериканських нелегалів до Каліфорнії створює соціального населення у стейті та негодування серед автотонного населення.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonsk, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не muszą відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снлик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Тема дня

Все, що сьогодні відбувається в Україні, неминує походити у світлі майбутніх виборів. І не лише парламентських, а й президентських, бо успіх виборів до Верховної Ради визначає і зручність старту для виборів президентських.

Цим і пояснюється загострення відносин між гілками влади і, звичайно, між потенційними претендентами на пост Президента. З огляду українських газет різного спрямування вже сьогодні легко зрозуміти, що чи не найголовнішим суперником Президента Кучми буде колишній прем'єр-міністр Павло Лазаренко. Маючи багато грошей, він організував помпезні й добре висвітлені на телебаченні та в пресі зустрічі з майбутніми виборцями, кожному з яких пообіцяв хоч й маленьку, але конкретну допомогу. А ті, у свою чергу, охоче ставили свої підписи під виборчим списком "Громади". Для голодної людини серед холодної зими і 20 гривень — щастя.

У Києві був випадок, коли на запитання журналіста, "яку партію він підтримує би?", чоловік, який стояв на морозі продавав яблука, відповів: "Хто купить у мене ці яблука, за того й підпишусь".

В нинішній ситуації економічні можливості П. Лазаренка просто фантастичні. Особливо, коли йдеться про людей, які цікавляться не політикою, а тим, як нагодувати та загригти дітей.

Та люди, які думають про державу та про народ, не можуть обійти увагою те, якими способами П. Лазаренко здобув свої багатства. Більшість політичних коментаторів сходяться на думці, що — авторитарними. Фінансову політичну структуру він виростив під крилом держави і ще не довів, що структура життєздатна.

Недавнім імперським холодом віє і від його обіцянок збільшити пенсії, стипендії тощо. При всіх його багатствах, він їх збільшить хіба що тільки на передвиборчий період. Щоправда, підвищити пенсії він пообіцяв лише на Дніпропетровщині, а у Львівській області він розповів про спорідненість з чільними представниками українського вільного руху, у східних областях він виявився прихильником однієї з новомодних церков, а в Києві став на захист журналістів.

Ще одним свідченням його імперського мислення є активний "захист" українського виробника. Тобто того виробника, який виготовляє неконкурентоздатну продукцію, яку ніхто не купує. Цією продукцією переповнені склади державних підприємств, бо крамниці її не беруть. Отож під захистом українського виробника мається на увазі необхідність перекрити шлях для імпорту. Довести людей до межі 1990-91 років, коли нічого не залишилося в крамницях, а тоді людям нічого не залишиться, як купувати оті залежані на складах товари — не ходити ж босими й роззявченими! Якщо ж згадати, що керівники цих підприємств роками не платять своїм працівникам зарплатню, то виборці застановляються над питанням, який підприємець ліпший — закордонний, який платить зарплатню регулярно, чи український, який взагалі не платить?

У Президента Л. Кучми також шанси не дуже великі. Його програма реформ чудова і все, що він говорить, правильно, але роки йдуть, уряди змінюють один одного, а ситуація в державі залишається майже без змін. Конфронтації з парламентом не видно кінця і люди з кожним роком втрачають віру у те, що будь-хто з можновладців не на словах, а на ділі щось робить для приборкання злочинності в урядових колах.

Після парламентських виборів число суперників у нинішнього Президента збільшиться і хто зна, чи знайдуться в нього переконливі аргументи на свою користь.

Недавня службова поїздка голови Верховної Ради Олександра Мороза до Одеси також мали забарвлення передвиборчої. Під час зустрічі з громадською головою парламенту закликав не скаржитися, "а йти на вибори і голосувати за достойних кандидатів", щоб таким чином і на себе брати відповідальність.

І з ним не можна не погодитися. Адже як і в 1991 році, 29-го березня 1998 року громадяни України мають прийняти найвідповідальніше рішення — рухатиметься Україна вперед, чи скотиться в прірву, прийнявши білоруський варіант.

Коли йдеться про форму відносин України з НАТО, то чомусь завжди зважають на будь-які сторонні чинники, але дуже рідко доходять до головного: подивитися, що отримує Україна від приєднання до НАТО, а що втрачає? Що головне для українського інтересу? Тут має сенс обговорювати саме питання про вступ до НАТО, або про невступ до нього. Всілякі можливі форми сателітства не варті розгляду через дві головні причини. По-перше, для країни, що має 52 мільйони населення, майже півмільйонну армію та здатність забезпечити її будь-якими видами зброї, такі взаємовідносини були б просто принизливими. По-друге, історичні досвід свідчить, що статус "зони впливу" не дає ніяких гарантій — ані політичної, ані економічної, ані військової безпеки, оскільки перетворює країну з суб'єкта міжнародних відносин на об'єкт взаємовідносин між іншими, а відтак і торгів між ними.

Отже, такий статус просто є негативним. Тому, коли йдеться про взаємовідносини із якоюсь об'єднуючою міжнародною структурою, варто виходити з трьох можливих форм взаємодії членства в ній, нейтральності щодо неї, членства у якійсь іншій аналогічній структурі. Єдиним і головним критерієм при цьому може бути (якщо відкинути зоологічну ксе-

С. Судак,
Київ

УКРАЇНІ ПОТРІБНО СТАТИ ЧЛЕНОМ НАТО

нофобію та сентиментальні історичні спогади лише ефективність виконання цієї структурою покладених на неї функцій.

Яке з цього погляду становище України?

Україна була частиною СРСР та, ширше, системи організації Варшавського пакту. Чи дало це відчуття безпеки її громадянам? 50 років, що минули після війни, кількість військових конфліктів, у яких довелось брати участь українцям, важко перелічити. Стан "безпеки" на теренах створеного на Сході Ташкентського пакту, також, мабуть не потребує зайвих коментарів. Якщо поглянути на НАТО, то легко з'ясується, що за період його існування в зоні його відповідальності не сталося жодного збройного конфлікту між різними країнами. Виявляється, становація збройної дії різних сепаратистських рухів, але це внутрішні проблеми відповідних країн, які не є компетенцією НАТО. Останнім прикладом є невтралізація конфлікту між Грецією й Туреччиною. Не можна не визнавати ефективність дій структур НАТО також у ході війни в Перській затоці та у врегулюванні конфлікту в Югославії. Головний принцип НАТО

— принцип коаліційного покарання агресії за допомогою політичного тиску, економічної блокади та сумісних військових дій, якщо це необхідно. Цей принцип діє не лише за межами НАТО, але може бути поширений і на конфлікти всередині альянсу. Саме це й робить механізми вирішення проблем у рамках НАТО шляхом консультативних достатньо ефективними, на відміну від аналогічних консультативних у рамках ООН або ОБСЄ. Останні організації виходять чомусь з того, що люди "мають право на безпеку". Між тим в реальності люди мають не право, а обов'язок підтримувати загальну безпеку. Покищо лише про НАТО можна сказати, що його політика формується на основі такого постулату.

Тільки членство в НАТО може дати гарантії її територіальної цілісності.

Стосовно України можна лише додати, що приєднання варто до такої структури, яка здатна не лише щось гарантувати на папері, а й здійснювати ці гарантії. І, звичайно, треба не лише бути готовими, а й прагнути взяти на себе, тобто на свою армію, політику та економіку певну відповідальність за цю спільну безпеку. Лише тоді втрачатиме сенс розмови про те, що,

мовляв, нас у НАТО не чекають. Там не можуть чекати на того, хто, роблячи крок назустріч, одразу відскакує у протилежний бік, пояснюючи це потім "зважаанням на думку братнього сусіда". Якщо росіяни вважають себе дійсними лідерами свого народу, то й повинні прагнути формувати його свідомість діями, спрямованими на його реальне благо, замість керуватися віджилими історичними стереотипами деякої частини населення, навіть якщо вона й достатньо велика. Адже сорока років, як у Мойсея, жоден з наших політиків в запасі не має.

Таким чином, Україні потрібно стати членом НАТО, чи принаймні активно прагнути до цього. Це потрібно не заради якоїсь політичної чи ідеологічної розумності. Це єдине, що може дати нам реальні гарантії територіальної цілісності, позитивного вирішення конфліктів з сусідами, які ми маємо, гарантії довготривалого інвестування економіки та повноцінної участі у всіх світових процесах, які нас стосуються. Україна через своє розташування та особливості оточення, просто не в змозі витримати нейтралітету і не може собі дозволити зовнішньої пасивності з огляду на свій потенціал, а також через структури економіки. Очевидно, лише через НАТО можна досягнути дійсної безпеки.

торку непереможним чаром, не зважаючи на невідрадне становище, — "Київ прекрасний, чимало гарних міст я бачила, — пише вона, — але Київ — найкращий!"

Друга подорож в Україну, 1996 року, (репортаж "Рідна, найкраща в світі") — це були ширші туристичні "мандри" Ганни Черинь з чоловіком по всій країні, почавши з Гуцульщини, де "краса навкруги й такі милі люди", омріяні Карпати, Коломийщина й Покуття. Свої враження авторка оздоблює віршами-експромтами:

...Побачили омріяні
Карпати,
Де по стежках любові
нам блукати.
...Мистецтвом славний
Косівський базар,
Де мови нашої зберігся
повний чар.

А далі прекрасна Зелена Буковина, де в Чернівцях чути й румунську та молдавську мови, а очі "вбирають розкіш Буковини, ялину зелену і кленів багряних, де благословенні гори і долини, і творчий люд, умілець і мистець". Стелеться шлях мандрівникам і до Кам'янець-Подільського,

(Закінчення на стор. 3)

Валентина Юрченко

Непогамовна спрага вражін

Ганна Черинь, "Навколо світу", тревелогі, репортажі, нариси, 367 стор., В-во "Всесвіт", Київ, 1997 р.

Око, авторка переважно залишає читачеві робити висновки, уникаючи зайвої патетики, як і гостроти. У першому репортажі "Мрія, що стала дійсністю", по 50-ти роках розлуки з рідною землею, письменниця в Києві ходить по стежках юності, зустрічає давніх друзів, зворушується увагою і признанням слухачів на своїх літературних вечорах і бачить, що життя в столиці, "кипить і пульсує". Київ — місто унікальних музеїв, але щоб відвідати їх, треба принаймні цілий рік. Вражає красою Маріїнський палац, твір архітектора Растреллі, де гідно приймають найвищих достойників і дипломатів, а нойоркчан особливо дивує краса київської підземки-метро з прегарними станціями, хоч тепер східці її обліплі старцями-прошаками з простягненими руками... Їх багато й біля церков, особливо коло чудового Володимирського собору. У серці міста, Софійський собор, тепер заповідник, з натовпами

туристів всередині, а коли був він традиційним місцем поховання володарів Київської Русі і патріархів. Тепер же гріб Патріарха Володимира "указано" спочиває під стінами Софії... Авторку "кликало" й Байкове кладовище, улюблений киянами "культ мертвих", де поховано і її рідну матінку та й була нагода молитовно поклонитися численним визначним українцям.

А як же було не поїхати до Канева й не поклонитися невмирущому Кобзареві? Сюди йшлося, як на прощу, та й грудку землі взято — на вічність... А "шляхи полтавські" ведуть до міста слави Котляревського, Полтави, колиски українського письменства, і письменниця думала тут "душею відпочити" від київської русфікації, та де! Колись славне місто зрусіфіковане тепер до кореня, біля пам'ятника Ленінові й досі кладуть квіти, отже, "якби з могили встав Котляревський, то вмер би від сорому". А столиця таки вабить ав-

Прослава Гайдукевич,
Тернопіль

Повернення забутих мелодій

У передмові до каталогу-альбому "Мистецька збірка Стецькових" відомий український мистецтвознавець Дмитро Степовик стверджує, що у світі є 70 мільйонів українців, 40 з них проживає в Україні, 30 — поза межами рідного краю.

У тих мільйонах, розсіяних по світу, — велика частина вихідців з Тернополя. Багато з них покинуло рідну землю у часі Другої світової війни, коли сподівання на українську державність виявилися на марні, а на Україну йшов новий окупант в образі большевика. Ради цього не було: покинувши обжиті рідні місця, без засобів до існування, без видимої надії, часто з малими дітьми і старими батьками, покидали наші країни українці. Ця еміграційна хвиля вимела вчених, письменників, художників, музикантів, духовних і політичних осіб, людей, що здавна складали кістяк української еліти.

Належала до них і родина Безкорованих з Тернополя. Один з найвідоміших у краю композиторів і диригентів, талантом якого були позначені кілька десятиліть цього століття, Василь Безкорований у поважному віці (сповнилося йому 64 роки) також змушений був разом з родиною покинути рідну землю. Перестала звучати в Україні його музика, імя його замовчували і згадували хіба у мистецьких та краєзнавчих колах.

Народився Василь Безкорований 12-го січня 1880 року у Тернополі в родині міщан, що мешкали при вулиці Шопена, неподалік Старого парку. Тут здобув по-

Любомир Калинич

Різдвяні рефлексії

Різдвяні святкування та традиції глибоко закарбовуються у пам'яті дітей та молоді і ті спомини залишаються у пам'яті дітей та молоді на ціле їхнє життя.

Одним з цих прекрасних спогадів є день передріздвяного приходу св. Отця Миколая кожного року у ніч з 18-го на 19-го грудня. З отриманням дарунків св. о. Миколая дуже тісно є пов'язані спомини з нашого прекрасного дитинства, колись, ще у рідному краю, чи пізніше, під час переходу у еміграційну мандрівку по призначених долею країнах.

Щире дитяче очікування св. Миколая у ніч роздачі дарунків було очароване великою радістю, таємничістю та глибокою вірою в його дійсний прихід. Тут важливу функцію виконували наші любі батьки, у способі спонукування маленьких діточок до сну, під час якого вони мали підкладати під подушку дарунки. Сьогодні ці любі дитячі роки згадуємо мов чарівний сон, який до нас, на жаль, вже ніколи не поверне.

Пригадую собі, як то раз у моїх дитячих роках мій батько о. Теофіл намовив вночі одного парабіянина, щоб він убрався у священницький фелон, епітрахиль, дав йому кадило та дзвіночки і попросив його, щоб він нічю переходив довкола нашого приходства. Тоді під час цього переходу родичі мене збудили в моїй спальні на другому поверсі та припровадили до вікна, сказавши, що це йде св. Миколай. Я, вірючи в автентичність цієї прекрасної картини, пізніше з великого захоплення твердо заснув, щоб ранком збудитися з гарними дарунками біля подушки від св. Миколая, якого я на

Попри ласкаву Божу поміч, я не має найменшого сумніву, що продовження існування нас трох на цій планеті, під час і після жахливої війни та нашу радісну зустріч, допоміг нам здійснити чудотворець св. Миколай, у що дуже глибоко також вірили мої покійні батьки.

Наталка Турчанович

Різдво

В тиху ніч, святу ніч
Христос народився,
В бідних яслах між бідляти
Бог наш воплотився.

Прийшли волхви із дарами
Бога прославляти,
А над Христом у яселках
Свята Його Мати.

Пеленає свого Сина
Сіном укриває,
А зоря з висот небесних
Стайно осяває.

Прославляйте ж Христа-Бога
В вільній Україні,
Нехай Його величають
У кожній родині.

Ворог хай не розпинає
Нашу в Нього віру,
Так як Христа розпинали,
Сночи зневіру.

Колядуйте, величайте,
Радісно співайте
І Різдво у вільнім краю
Гідно зустрічайте.

скрипки і фортепіану, "Українська різдвяна увертюра" для симфонічної оркестри, збірка українських пісень для симффонічної оркестри, а ще чудові сольові, дуети, що звучали чи не в усіх галицьких концертах.

На Захід родина Безкорованих емігрувала 1944 року разом з театром Блавацького, у якому в часі війни подружжя мало працю. Всякого було в еміграційному житті, але сили і витримки, стійкості боротьби з підступами долі додавала велика любов до України і безмежна — до музики. Композитор Безкорований створив навколо себе мистецький мікроклімат і продовжував музичну діяльність в українському середовищі, але в чужому світі. Коли прослідкувати за численними повідомленнями українських газет у ЗСА, окремих журналів, переглянути програми й афіші усіх концертів у м. Баффало, де проживали Безкоровані, то, повно, не знайдеться жодного без прізвища композитора та його дочки Нілі Безкорованій-Стецьків.

Музика В. Безкорованого звучала не лише серед української громади. Написана ним ще у 1935 році у Тернополі "Різдвяна увертюра" була виконана у багдалійській опері і дістала бурю схвальних відгуків американського глядача і преси. Його твори звучали в американсько-слов'янських фестивалях у найпрестижніших музичних залах. На еміграції композитор писав багато нових музичних творів, komponував дуже багато дитячих мелодій, зокрема пісень на слова Романа Заводовича. Написана ним і дитяча опера "Червона шапочка" (лібретто Леоніда Полтави). Окрім того, він викладав в Українському інституті.

В. Безкорований мав шляхетну і мудру старість,

(Закінчення на стор. 3)

Непогамовна...

(Закінчення зі стор. 2)

одного з найцікавіших міст України, аж до славної Почаївської лаври, «де Мати Божя оборонила козаків від турецьких куль... Якби ще й від московської церкви оборонила», — заважає авторка. І на решті — «одвічне горде Лева місто!» Тут височіє вже пам'ятник Шевченкові, але помітних змін за три роки немає, хоч авторка робить висновок, що в західній Україні помітно вищий стандарт життя, а до того скрізь лунає українська мова й лише поселення-росіяни і східні малороси вживають «общепонятного».

В Одесі, у грандіозному музеї Морської Флотії, можна бачити, як «далеке минуле об'єдналося із сьогоденням» — срібні гривні Київської Русі і тризуб св. Володимира, а пливучи Дніпром, туристи мають нагоду оглянути найкращий Херсонський Крестовий Музей, славу Хортицю («козаків» тут розмовляють російською мовою!), побачити величезне Запоріжжя, славу Дніпробудом, де Славута клекотить на затоплених порогах, а там, де Дніпро найширший — «індустриальне серце України», Дніпропетровське — Січеслав. Тут і відомий музей Яворницького, «батька Запорізької Січі». Дво-мільйонний Харків, рідне місто Г. Сковороди, оточене новими районами, з величезними новобудовами. Тут і перший університет східної України (1805 р.), прекрасні церкви, особливо Благові-

щенський собор, але мова скрізь російська і чи не єдиним українським «проліском» там є «Просвіта».

Особливе зацікавлення у читача викликає репортаж «Навіоло світу за 30 днів», про туристичну подорож авторки з чоловіком, почавши з Фльориди й Сан-Франциско, до країн Азії і Африки. Чи багато ми знаємо про Тайланд (колишній Сіам), чи Малайзію? Тож уявімо собі 6-мільйонний Бангкок, столицю Тайланду, куди щороку приїждить 3 мільйони туристів, місто-гігант, де на базарах гори овочів, а вулиці рясніють жабрами і голотуріями дітьми... А далі, в тайландській затоці, — повний контраст, державна Малайзія, втілення доброти, тут ні жабраків, ані безробітня, країна має сім університетів (територія степу Нью-Мексико!) початкове навчання безкоштовне і суворо кара за порушення законів, а за наркотики — смерть. На півдні — республіка Сингапур, що своїм добробутом перевищує й сусідню Малайзію.

Індія вражає контрастами, — велике місто Мадрас світліє бідністю, жебрацтвом, але на жіноцях прегарні сари, оздоблені золотим намистом, на вулицях і майданах поважно ходять вгодовані білі корови, вони «святі», їх не чіпають. Найбільший порт Бомбей, що розкинувся на семи островах, з'єднаних мостами, славитися розкішним палацом магараджі, а готель «Тадж Магаль» і численні храми — цього не описа-

ти, а треба побачити на власні очі... Острів Цейлон — це тепер незалежна, мальовнича Срі-Ланка, «щасливий, багатий край», колишня перлина, чи пак «сльози Індії». Три чверті населення — сингали, а решта революційні тамілі, що ненавидять «зайців-туристів» і домагаються автономії.

До Єгипту звідси дорога неабияк довга, але скрізь днів плавби через Індійський океан і Червоне море, а це неабияк випробування для туристів, бо «часом розгніваний Нептун хоче нагадати, що вони в його царстві». Аж нарешті поріг Єгипту, порт Сафага, а далі міста-центри найславніших храмів, руїн царських палаців і гробниць. По боках Нілу феноменальні залишки давнини, такі, як храм Рамзеум з колонами 140 стіп висоти, а туристам покажуть «екзотику» — мавзолеї і піраміди, серед яких найбільша піраміда Хеопса (заввишки 481 стіпа). Всередині вона порожня, але на стінах її чудові малюнки й скульптурні окраси. Столиця Каїр, найбільше місто Африки, воно поряд з брудом і злиднями набуло вже рис модерної метрополії з розкішними готелями і ресторанами.

Останній етап «навіоло світу» — Ізраїль, мовою прочан Свята Земля, хоч авторка слушно зауважує — «тут є місця святі й не святі». Краєвиди його чудові, місто Гайфа, на високій горі, вкриті хмародерами так, як і Нью-Йорк. В столиці Тель-Авів розміщено амбасади й світовий

діамантовий центр, де робота вишліфовує діаманти. Та не оминати тут ні Гетсиманського саду, ні Церкву Упокоєння, початку хресної дороги Спасителя, ані Вифлеєму, де на місці ясел Немовлятка Христа зірка. «Тут ми й колядку заспівали» — пише авторка.

Великий репортаж «Аргентина» має чотири тематичні розділи, в них не лише життя тамтешньої «української галузі», а й дещо з історії країни й міста Буенос-Айреса, письменницької захопленою красою країни, як і «праця та розумом щедрих і діяльних земляків». Варто відзначити її оригінальний «репортаж з каналів» про минулорічну Олімпіаду — її перебіг і радісні хвилини успіхів українських змагувань — авторка передала це емоційно і дотепно.

Книжка Ганни Черинь «Навіоло світу» — це не лише свіжі враження мандрівника, яка «завойовує нові терени», але талановиті розповіді, з історичними фактами, пошуків влучними міркуваннями, тонким гумором, з них бачимо не лише «своє обличчя», а й збагачуємося малознаним із ширшого світу. Книжка щедро ілюстрована світлинами фотографів, чоловіка авторки, Степана Панькова. На жаль, редактори «Всесвіту» (видавця) хибно «пописалися» в примітках-перекладах з англійської, подавши невідповідні значення слів. Ціна книжки з пересилкою 15 дол. Замовлення висилати на адресу: Mrs. Halyna Pankiv, 652 Norwood St., Port Charlotte, FL 33952.

Чорна...

(Закінчення зі стор. 1)

історичних доказів С. Куртуа, — стверджує Т. Джудт у своїй статті і самого факту, що комуністичний режим знищив десятки мільйонів людей, в тому у самому СССР 20 млн., а в комуністичному Китаї 65 млн. Т. Джудт, що є директором Інституту Ремарка при Нью-Йоркському університеті, подає висновки автора «Чорної книги», на підставі яких архіви і свідки ясно показують, що тепер є провідною напрямком сучасного комунізму.

Але тому що він існує довше, як існував нацизм, число його жертв перевищує число жертв нацизму. 100 мільйонів

жертв комунізму це трохи більше, як 25 мільйонів жертв нацизму, — стверджує автор.

Цікавий є висновок Т. Джудта щодо дивної настанови Заходу до злочинів комунізму. Він уважає, що це діється тому, що комуністи були спільниками Заходу в нищенні нацизму і що велика частина населення західних держав, включно з істориками, все ще боронить комунізм, як менше лих.

В статті Т. Джудта великими літерами є цитата із книжки С. Куртуа того змісту: «Дитина українського кулака, зумисне заголоджена сталінським режимом, вартує так само, як жидівська дитина з варшавського гетто заголоджена нацистським режимом».

В ЧЕТВЕРТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.
мгр
М. ГАВРИЛЮКА

в суботу, 3-го січня 1998 р.

о год. 9-й ранку

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Володимира в Глен-Спей, Н.Й.

дружина Н. ГАВРИЛЮК

бл. п.
МІРОСЛАВ ЛІБЕР

В суботу 27-го грудня 1997 р. відійшов у вічність у Філадельфію, Па., відома акторка галицьких театрів

бл. п.
КЛЯВДІЯ ГОШ

з дому РАДВАНСЬКА

Залишилася у смутку:

чоловіка	— ІВАНА
доньку	— ВІРУ К. ПЛАВУЩАК з чоловіком РОМАНОМ
внука	— УЛЯНУ ПІДЗАМЕЦЬКУ з чоловіком ТАРАСОМ
правнука	— ТАНОУ СТЕХ з чоловіком МАРКОМ
сестринок	— ВАСИЛЬКА І СОФІЮКУ ПІДЗАМЕЦЬКИХ
сестру	— МАРТУ МУСІЙ-БАКІЛ з чоловіком ДОНОМ, ЮРКА МУСІЯ з дружиною ВІРОЮ
	— ОЛЬГУ у Львові з її родиною та родиною чоловіка в Україні.

КИЇВ. — Цього року населення України зменшилося майже на 400,000 осіб, повідомив 26-го грудня Державний комітет статистики. На початку 1998 року в Україні нараховуватиметься 50.48 млн. мешканців; на початку 1997 року ця цифра дорівнювала 50.85 млн. осіб. Зменшення населення пов'язане з падінням народжуваності і тривалості життя, а також зі збільшенням смертності серед немовлят.

Команди куреня Пластунів Сторіа і Уладу Старших Пластунів „Чота Крилатих“ діляться сумною вісткою зі своїми членами та пластовою братією, що в п'ятницю 26-го грудня 1997 року відійшов на вічну ватру

**бл. п.
пл. сен.
МИХАЙЛО БІЛОУС**

член 18-го куреня УПС „Чота Крилатих“.

Глибоке співчуття дружині Наталії і синові та нашому другові Орестові з дружиною Лідією та дітьми складають проводи та членство куреня „Чота Крилатих“.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 18-го грудня 1997 р. після довгої і важкої недуги відійшов у вічність на 82-му році трудючого життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, СТРИЙКО І ВУЙКО

**бл. п. д-р
МИРОСЛАВ ЛІБЕР**

нар. 1-го квітня 1915 р.
в с. Черче, п. Рогатин, Україна

ПОХОРОННІ відправи відбулися 20-го грудня 1997 р. з церкви св. Володимира й Ольги в Чикаго, Іл., а опісля на українському цвинтарі св. Миколая.

Залишив у глибокому смутку:

дружину	— МАРІЮ
синів	— ЮРІЯ з дружиною ДІБЕРОЮ
	— ПЕТРА з дружиною АДРІАНЮ
внука	— МАРКА, МАТЕР, КАТЕРИНУ, ЛЕСЮ І
	ДЖЕСІКУ
сестринків	— РОМАНА І АНДРІЯ ГЛАДУНІВ
братів	— БОГДАНА ЛІБЕРА

та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Польщі й Україні.
Вічна йому пам'ять.

ПОДЯКА

Складаємо щирю подяку о. крилошанинові Іванові Кротцеві за похоронні відправи. Також дякуємо родині, приятелям і знайомим за участь у похоронних відправах, за молитви, співчуття та за щедрі пожертви на дороботні цілі в пам'ять покійного.

РОДИНА

ХАРКІВСЬКА „ПРОСВІТА“ ДЯКУЄ ЗА ДОПОМОГУ

Навесні н.р. відгукнувшись на потребу підтримати діяльність харківської „Просвіти“, українська громада Йонкерсу, Н.Й., за ініціативою д-р Марії Кіцюк, започаткувала збірку коштів, а наші заклик на сторінках „Свободи“ успішно її доповнив і, завдяки щедрості жертвodawців, було зібрано 5,905 доларів. Цю суму передано двома частинами й доручено особисто голові Харківського обласного Об'єднання „Просвіта“ ім. Т. Шевченка, проф. А. Кіндратенкові. Нижче подаємо виїмки з його листів-подяк і посвідок про одержання грошей:

Вельмишановна пані Маріє! Цим підтверджую одержання 17-го липня ц.р. суми 3,000 доларів на виховні і культурні цілі Т-ва „Просвіта“ в Харкові, зібраних у ЗСА, під патронатом відділу Українського Конгресового Комітету в м. Йонкерсі. Вельми вдячні Вам особисто, п-ні В. Юрченко, й усім українським патріотам ЗСА, які відгукнулися на допомогу для Харкова... 23-го серпня ц.р. я отримав передані Вами додатково 2,905 дол. з тих грошей, що отримали раніше, ми витратили на такі цілі: на нашу видавничу діяльність (журнал для дітей „Журавлик“, на видання „Книги пам'яті українців“ — хронології геноциду та ін.), вже закупили 400 папок паперу за 1,300 дол. (гуртова покупка дешевша); дали 200 дол. на спорудження пам'ятника 300 кобзарям, замордованим комуністами в 1934 році. Влада відмовилася давати гроші на спорудження цього пам'ятника, але після того, як „Просвіта“ дала пожертву, деякі особи також склали по 100 і по 200 дол. і справу зрушено з місця. Щиро і глибоко вдячні всім жертвodawцям! Дай Боже всім вам міцного здоров'я, наснаги і всіляких гараздів, терпіння, а ми такі збудуємо незалежну і заможну Русь-Україну!

Голова харківської „Просвіти“
проф. Анатолій Кіндратенко

НИЖЧЕ ПОДАЄМО СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ для харківської „Просвіти“

3 подякою всім жертвodawцям
д-р Марії Кіцюк і
Валентина Юрченко

1,000 дол. Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі; 500 дол. Филип і Тетяна Трач; 250 дол. Ада Кулик; 200 дол. Ігор і Любомира Коцур; по 100 дол. Богдана Біловшук, д-р Микола Борден, д-р Володимир і Зеновія Бровинс, Дарія Винниці, Борис Галаган, Іван Закозортний, Євген і Марія Іванків, Ярослав і Галина Модрицькі, Наталія й Олександр Сас Погорельці, 11-ий Відділ ООЧСУ в Йонкерсі, д-р Роман і Алла Трохимчук, Томас Ярема, Український Народний Дім в Порейн (Огайо); 65 дол. Сергій Павлів; по 50 дол. Ярослав Антошик, Наталія Блашків, Анастасія Вариха, Юлія Вертигорх, Степан Гаврилюк, Ольга Гавська, Роман і Марія Глушко, Роман і Патріція Дієнка, Петро й Оксана Дула, Павло Капітула, Ярослав і Марія Кіцюк, Ярослав Петро Кіцюк, Микола Корнієць, Бенджамин і Віра Корсун, Олександр і Марія Крайчик, Марія Мендес, Микола й Наталка Невмержицькі, Андрій Стахів, Іван Терешкевич, Любомира Ціховляс, Андрій і Марта Шевчик, Володимир Шур, Любомир і Леся Шур, Софія Шур-Скарпелі, Стефан Шур, Тарас Шур, Валентина Юрченко; 40 дол. Володимир Краєвський; 35 дол. Ірена Моцук; по 30 дол. Теодор Гошко, Марія Ковельська, Катерина Руденко; по 25 дол. Євген Бачинський, Ольга Бульба, Роман Вісоцький, Любова Дражевська, Михайло Корень, Теодор і Доротея Коцур, д-р Іван Куйдик, Любомир і Оксана Кулинич, Любомир Паба, Дмитро Мельник, Надія Німилевич, Галина Норка, Теодор Островський, Павло Паньків, Галина й Богдан Титла, Микола й Роза Шевченко; по 20 дол. Ярослава Баран, Стенлі Бершук, Віра й Остап Винник, Богдан Вітук, Дмитро й Розалія Глушко, Осип Дашко, Дмитро Івасютин, Олександр Кобаса, Богдан і Іванна Козак, Любомир Лампіла, Михайло Лотоцький, Анна й Іван Михалек, Мирослав Самчишин, Марія Ференц, Петро Шкафаровський; 15 дол. Петро й Оля Кулинич; по 10 дол. Михайло й Анна Барна, Марія Борковська, Стефан і Андрія Вариха, Ярослав Вариха, Катерина Гаврилюк, І. Грейо, Стефан Гуменик, Іван Зінченко, Тереса й Стефан Капітула, А. Кашка, Ярослава Кіналь, Михайло й Віра Кобасар, Юрій Ковальчик, В. Краєвський, Олександра Крушин, А. Е. Куцина, Павло Микитин, М. Періх, Юлія Періх, О.К. Слойка, Лідія Стебальська, М. Терпелюк, Еміль і Анна Тутко, Володимир і Марія Удєйчук, Іван Черешня, Павло Шкафаровський, Осип Шур; по 5 дол. Євгенія Баба, П. Вовчак, Петро й Надія Гованська, Ірена Іванчинська, Ярослава Камінська, Люба Костенко, Марія й Мирослав Кузак, Василь Млинчик, Марія Мотрук, Анна Патрош, Олексій Попручук, О. Порошко, Анна Пузю, Дмитро Савчук, Павло Спак, Андрій Тацин, Степан Перожек, Іван Ткачук.

П. Лазаренко...

(Закінчення зі стор. 1)

зганьбити нас в очах виборців. Це проблема пречених», — пише П. Лазаренко в оприлюдненій заяві.

Заява появилася після пресової конференції, на якій заступник голови Комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю Анатолій Ермак повідомив, що державну дачу, у якій мешкає родина П. Лазаренка, було відремонтовано перед самим вселенням Лазаренків за рахунок державного бюджету і на ремонт витрачено 5 млн. грн.

Цю інформацію під-

твердив і Григорій Омелченко, а в Генеральній прокуратурі сказали, що кримінальну справу з цього приводу порушено, але не проти П. Лазаренка, а „за фактом“ витрати згаданого суми якимсь невідомим на ремонт дачного будинку в Пуці-Водиці, на покриття якого витрачено 16 тонн міді. За словами Г. Омелченка, відразу після ремонту цей державний будинок винаймала на 49 років комерційна структура (яка саме — не сказав), а вже наступного дня ця комерційна структура передала дачу П. Лазаренкові в обмін за його приватизовану квартиру в Дніпропетровському.

Повернення...

(Закінчення зі стор. 2)

працював до останнього, відведеного йому на цій землі, дня. У віці 85 років він повідомляв свого друга Леоніда Полтаву, що пише музику до містерії „Великий лях“ та музику для „Львівської мішани“. На столик лежала робота над новою дитячою оперою... А до кінця життя залишалося менше року. 5-го березня 1966 року композитора не стало.

Велику творчу спадщину залишив по собі В. Безкорований для нас, нинішніх українців в Україні. На жаль, майже невідомо. Опикується нею його дочка Ніла Безкоровайна-Стецьків і з її доброю волею твори композитора передані до рідного міста, де знайшли прихисток у Тернопільському Красназвочному Музею. Надіємось, що знайдуться зацікавлені люди, меценати, і твори композитора Безкорованого будуть перевидані і значно повновиті і збагаті українську музичну культуру. Багато з них — справжні раритети на вірші Б. Лепкого, О. Олеся, Лесі Українки, Т. Шевченка, Р. Завадовича — збереглися у рукописах і досі не видані. Передала до музею дочка композитора і значну частину великого архіву свого батька (майже 400 одиниць збереження), серед яких більше сотні листів, світлин, книги, афіші, програми концертів, документи.

Серед літа Ніла Безкоровайна-Стецьків разом зі своїм чоловіком д-ром Євгеном Стецьковим були гостями Тернопільського Красназвочного Музею. І знову, як у далекі передвоєнні часи, звучала чарівна музика композитора Безкорованого. Під час зустрічі з подружжям Стецькових її виконали вчителі й учні обласної експериментальної школи мистецтв. Тернопільська громада (а це науковці музею, працівники культури міста, представники мистецької еліти) була приємно здивована, коли з мелодекламацією „Сниши мене“ (вірші Б. Лепкого, музика В. Безкорованого) виступила 75-річна дочка композитора, якій акомпанював на фортепіані викладач школи мистецтв, прекрасний піаніст Сергій Маловічко. У його віртуозному виконанні звучав також „Спомин з гір“ (думка і коломийка для фортепіану). Після виконання сольової „У мамин день“ (викладач школи мистецтв Людмила Грам'як) Ніла Стецьків з хвилюванням сказала: „Мені здавалося, що всі твори батька я чула, але чий naprawdę чую вперше“. І щиро подякувала за приємну несподіванку і дуже теплу зустріч з громадськістю міста, влаштовану Тернопільським Красназвочним Музеєм при співпраці з обласною експериментальною школою мистецтв.

(Газета „Свобода“, Тернопіль).

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано і передчасно відійшов у вічність 8-го жовтня 1997 р. наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДО

**бл. п.
ЮРІЙ КУЗЬМОВИЧ**

Ми невимовно вдячні нашим рідним, приятелям і знайомим за писемні, телефонічні й особисті вирази співчуття, служби Божі, молитви та за участь у похоронних відправах нашого дорогого Юрія.

Дякуємо о. Пилипові Сандрикові ЧСВВ за уділення елеопомозання в шпиталі та за теплі слова поради в тяжкому для нас часі.

Дякуємо о. Патріквіє Пашакові та о. Лаврентієві Лавринюковим з церкви св. Юра за відправлення похоронних обрядів та за щирі прощальні проповіді під час Літургії.

Дякуємо маестрові Андрієві Добрянському за відспівання похоронних обрядів.

Ми зокрема вдячні Осипові Гацові за зворушливі прощальні слова над гробом дорогого Юрія.

Дякуємо за св. Літургії які були відправлені в українських католицьких церквах у Франції, Австрії, Лідабарку (Польща), Тумачі, Пишківці, Чорткові (Україна) та Куритібі (Бразилія).

Щира подяка о. Філіпові Сандрикові та о. Вернадові Панчаків за відправлення св. Літургії в сороковий день. Щире спасибі Марії Махулі, Катерині Пилиш та Марії Василік за підготовку триниз в сороковий день.

Дякуємо всім, що зложили пожертви на св. Літургії, Фонд сплати Нового Табору СУМ в Елленвіллі, Н.Й., та громадські цілі та за численні квіти.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

Дарка Бабська, Стефан Барна, родина Благий, Софія Бочневич, Володимир і Василь Харук, Стефаніа Черепанин, родина Данчук, Павлина А. Данчук, Дарія Гаврилюк, Ева Горон, родина Гац, Марія й Богдан Гартя, Доля, Христя, Марко й Богдан Гевко, Настя й Мирон Гриня, Текля Гнатичин, Целя й Семен Гоць, Катерина Гофман, родина Гусак, Татяніна Ільницька, Анна Івасів, Люба й Орест Качун з родиною, Нелен Клейн, родина Клоків, Меланія Коханська, родина Когул, Ксеня Конвіцька, Юлія й Володимир Копичинські, Madeleine Kipps, Анна Кульчицька, Іванка й Богдан Курис, Анна Кушнірчук, родина Кузубит і Матичак, Оля й Славо Кузів з родиною, Марія Лев, Юрій і Ганя Лушчик, Доя Магаль, Ірина й Андрій Макар, Іван Макар, Татяніна й Іван Макар, Петро Мельчук, Марія Маслович, Алле McGovern, Ганя й Роман Мигаль з родиною, Євгенія й Юрій Микитин, Лідія Микитин, Юрій Микитин мол., Келя Недоступ, Ганя й Ярослав Обершун, Любова Олексин, Осередок СУМ — Нью-Йорк, Марія й Михайло Остафійчук, Руз'я й Осип Парашак, Катерина Пенджола з родиною, Марія П'ятка, Марія Полоснік, Walter Polkosnik, Катруся й Мирослав Попович, Юрій Прятка, Стефан Прятка, Andrey and Bill Rauscher, родина Равчак, Дарія Рекуча, Марія Решітнік, Марія й Іван Роїк, Юлія й Іван Росицька з родиною, родина Решітнік і Лехі, Стефанія й Михайло Рудик, родина Самохвал, Люся, Таня, Надя й Богдан Сава, Маргарета й Михайло Сікора з родиною, Марія й Никола Сікора, Яніна й Петро Сікора з родиною, Ірина й Микола Сорока, Руз'я й Пилип Сорока з родиною, Євгенія й Василь Стецько, родина Татарин, Юлія й Михайло Томашевські, Lesia and Jim Vazeos, Ганя й Антон Вацлавські, Марія й Кор-

нель Василік, Олександра Волошин, Агафія Вовк, Олександра Вовк, Анна Зарвак.

КВІТИ НАСПИЛИ:

родина Благий, родина Когул, Володя, Юрій й Іван Лушчик з родинами, Марія й Никола Сікора, Маргарета й Михайло Сікора, Яніна й Петро Сікора, Крися й Іван Лазар, Кредитівка Самопільч в Нью-Йорку, Graver Water Co., родина Татарин, Никола Дробенко з родиною, Дмитро Скриль.

НА ФОНД СПЛАТИ ДОВГУ НОВОГО ТАБОРУ СУМ — ЕЛЛЕНВІЛЛІ, Н.Й.:

250 дол.	Michel and Bonnie Kuzmowycz...
по 200	Параня Кузьмович, Геня й Орест Благий з родиною;
по 100	Стефанія й Дмитро Благий, Стефанія й Осип Гац, Ірина й Володимир Когул з Адрианою;
по 60	Роскошляна й Кароль Подліпка;
по 50	Оля й Зенко Благий з родиною, Роман Гац, Михайло Когул, Марія Маслович, Лідія Микитин, Юрій Микитин мол., ОЖ ООЧСУ — Відділ Нью-Йорк, Юлія й Іван Росицька, Домна й Мирон Салдерські, Надя й Мирослав Шмільгель;
30	Анна Бєра;
по 25	Софія Бочневич, Зенон Гац, Анна й Володимир Зборовські, Оля й Стефан Рудик, Володимир і Василь Харук;
по 20	Слисавета й Теодор Боднар, Марія й Корнель Василік, Теодор Волянник, Агафія Вовк, Павлина А. Данчук, Володимир Гац, Євген Гованський, Семен Гоць, Дарія Гаврилюк, Ева Горон, Богдан Качор, Седокія Касія, Людмила Костик, Анна Кушнірчук, Галина й Григорій Лещук, Катерина й Стефан Лехі, Марія Лозинська, Ганя й Юрій Лушчик, Марія й Юрій Махула, Доя Магаль, Ірина й Андрій Макар, Татяніна й Іван Макар, Петро Мельчук, Стефанія й Юрій Микитин, Марія П'ятка, Петро Попович, Маруся Решітнік, Марія й Іван Роїк, Іванка Роланд-Лехка, Юлія й Василь Розар, Марія й Никола Сікора, Маргарета й Михайло Сікора, Яніна й Петро Сікора, Євгенія й Василь Стецько;
15	Ярослав Гац;
по 10	Марія Гусак, Анна й Михайло Остафійчук, Михайло Пенджола, родина Равчак.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРИБУНАЛ“:

100 дол.	Параня Кузьмович;
30	Марія Лавро.

Нехай милостивий Господь Бог винагородить вас усіх щедрими ласками за ваші добрі й шляхетні серця.

Дружина ПАРАНЯ з родиною

Активізуються регіональні редакційні групи ЕУД

Енциклопедія Української Діаспори (ЕУД), під спонсорством Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) та Фондації Приятелів Енциклопедії України в ЗСА, спершу була запланована в шістьох томах про діаспору в країнах (1. ЗСА, 2. Канада) або регіонах (3. Південна Америка, 4. Австралія-Азія-Африка, 5. Західна Європа, 6. Середньосхідна Європа). Перше планування проходило 1988 року. Наступні два три роки внесли несподівано великі політичні зміни, так що в 1993 році можна було реалістично додати ще один том — сьомий, про східно діаспору на території держав колишнього СРСР, цей том тепер підготовляється у співпраці з Національною Академією Наук України (НАНУ) в Києві. З намічених семи томів завершено один (четвертий), т. зв. австралійський, і його видано в 1995 році.

Тим часом покладено основу під редакцію усіх томів, зформовано редакційний і авторський персонал, укладено каталог (списки) приблизно 16,000 гасел (статтей і заміток), а головне, зібрано в редакційному бюрі в Чикаго і на місцях ді редакторів або координаторів країн чи томів основний джерельний матеріал для редагування (приблизно 75

відс. потрібного матеріалу). Щойно після цієї підготовчої фази можна було приступити до написання гасел, яких вистовлено, не включаючи австралійського тому, від 10 до 25 відс., залежно від томів, найменше до канадського, а найбільше до австралійського. Початку з мінімальним персоналом двох осіб, редакція, на чолі з головним редактором Василем Маркусем, сьогодні затрудило постійно двох працівників на повний час, троєх на неповний час, та четверо, які допомагають на громадській засаді, себто без платень, один або два дні в тиждень. Більшість співпрацівників в ЗСА та інших країнах також працюють на громадських засадах. Це регіональні координатори, редактори певних галузей (література, церква, мистецтво, музика, спорт тощо); в окремих томах — автори, постачальники джерел і матеріалів, рецензенти написаних гасел. В такому плані понад 100 осіб мають якість відношення до підготовки цього монументального твору в сімох томах.

В 1995 році оформлено редакцію другого тому ЕУД (Канада) у співдві з УВАН у Вінніпегу. Цей том має з'явитися під редакцією проф. Ярослава Розумного, а за його фінансове спонсорство будуть відповідальними установи й люди в Канаді. Решта томів фінансується в Америці, головні через НТШ. В 1995 році Фондація Приятелів Енциклопедії України припинила фінансування, виконавши своє попереднє зобов'язання. Але голова фундації мгр Володимир Баранецький очолив збірковий комітет на дальший потреби ЕУД при НТШ.

Після появи четвертого тому (австралійського) постало питання дальшої праці над ЕУД, пріоритету томів та їх дальшого фінансування. НТШ погодилося продовжити мінімальне фінансування, але під умовою, що американський том буде пріоритетним та що редакція в Чикаго присвятить йому основний час. Таким чином, чикагська редакція більш інтенсивно займається від року саме американським томом ЕУД, який має з'явитися в двох книгах і буде мати біля 1,000 сторінок енциклопедичного формату з 4,500-5,000 гаслами. Співредактором американського тому є д-р Дарія Маркус.

Разом з цим йде розбудова редакційної структури цього тому в двох напрямках:

1. Притягнення до співпраці галузевих редакторів. Ними є: В'ячеслав Вишневський (Українська Православна Церква), Любомир Волинець (етнографія, музеї, бібліотеки), д-р Василь Ленчик (Українська Греко-Католицька Церква), д-р Едвард Касинець (закарпатські гасла), д-р Осип Кравченко (історія імміграції), д-р Олександр Лужницький (преса), Богдан Певний (мистецтво), Роман Савицький (музика). Омельян Твардовський (спорт), Осип Труш (військові гасла). Крім них, заангажовано низку авторів до певної групи чи комплексу гасел. Бракує ще кілька галузевих редакторів; з кандидатами йдуть розмови. Зазначимо, що всі ці люди, як також заангажовані автори, працюють на громадській базі, себто безплатно.

2. Другим пляном редакційної праці над американським томом є територіальний принцип. Для цього творяться редакційні регіональні групи в окремих стейтах або більших містах, де є українські осередки. Такі групи поклали (в хронологічному порядку): в Чикаго для регіону трьох стейтів — Іллінойс, Індіана і Висконсин (цю групу координує головна редакція в Чикаго); в Дітроїті (координатор д-р Павло Джуль), в Нью Йорку на регіон південного стейту Нью Йорк та Нью Джерзі (інж. Євген Івашків); у Філадельфії (д-р Олександр Лужницький); в Клівленді (мгр Василь Ліщинський); в Рочестері (інж. Роман Кушіль); в Скрантоні на середній регіон стейту Пенсильва-

нія (д-р Осип Кравченко); в Стемфорді на стейт Коннектикат (інж. Олександр Пришляк) та в Піттсбургу на західний регіон стейту Пенсильванія (інж. Сидір Тимяк).

Вивчення українського поселення в ЗСА було дуже занедбаним полем в наукових дослідженнях, порівнюючи до інших етнічних груп — кілька докторських дисертацій та кілька магістерських тез, і тому редакторам часто доводиться робити джерельні дослідження. Саме у цьому роля регіональних редакційних груп дуже важлива. Члени цих груп ознайомлюються з каталогом гасел на їхній регіон і дораджують, що треба додати, що опустити. Вони розсилають анкети передбаченим авторам та наміченим особам, про кого будуть поміщені гасла; збирають адреси, оформлюють проекти гасел та зв'язують і доповнюють інформації, як також організують ілюстрований матеріал.

Організація регіональних груп ще не завершена. Заплановано створити ще групи в Мінеаполісі (для Мінесоти та Північної Дакоти), в Лос Анджелесі або Сан Франсіско для Каліфорнії, в Бостоні для Нової Англії та у Вашингтоні, Д. К., для Мериленду й сусідніх стейтів. В інших стейтах є індивідуальні співробітники, а подекуди ще таких шукаємо. Добру працю провели вже осередки в Нью Йорку, Дітроїті, Філадельфії та Чикаго.

Енциклопедія Української Діаспори це не довідник „Хто є хто“. В першу чергу це будуть статті з історичною перспективою про українські поселення-осередки в Америці, включаючи і ті, які вже сьогодні не існують, але в певний історичний період були осідком організованої української громади; статті про Церкви, організації, інституції, які є або були; загальні тематичні статті (література, театр, музика, мистецтво, наука і т. п.); аналітичні (асиміляція, мовна практика і т. п.), а також біографічні про визначних суспільних діячів української громади в Америці. Також не будуть статті обмежені тільки до національно-свідомого руслу української громади в Америці, але будуть відповідно до їхнього відношення до українства інформації про всіх вихідців з України, і тих, які пристали до Російської Православної Церкви, і тих, які не пристали до українського руслу і залишилися у „візантійській“ Церкві, як також і тих, які були членами української Комуністичної партії в Америці, т. зв. „прогресивіст“. Коли йдеться про осіб неукраїнського походження, то вони будуть включені, якщо їхня діяльність у відношенні до українців була значною.

Проект цього масштабу вимагає компетентної праці, що в свою чергу вимагає фондів. Кошт виготовлення американського тому ЕУД буде вище мінімум 200,000 дол. і для того буде проводитися збірка серед українського громадянства, яке має виробити до вагомості історичної документації. На кошт друку гроші будуть зібрані шляхом передплати (дві книги першого тому по 500 стор. великого формату орієнтовно будуть коштувати біля 100 дол.). Очікується, що установи, а може й деякі громадяни, стануть колективними спонсорами цього унікального видання. Прохачемо всіх зацікавлених звертатися з пропозиціями співпраці та іншими запитаннями до редакції в

100-річчя церкви свв. Петра і Павла в Ансонії

Парафіяни української католицької церкви свв. Петра і Павла в Ансонії, Конн., 100-річчя своєї парафії відсвяткували спеціальною торжественною Службою Божою та бенкетом у неділю, 5-го жовтня п. р.

Святкування розпочалося в год. 10:45 перед полуднем, процесією на чолі з Владикою Василем Лостеном, Єпископом Стемфордської Дієцезії, з участю багатьох священиків, вітаних хлопців, молоді та почесної асисті Лицарів Колумба.

Понад 600 парафіян, гостей та офіційних представників приглядалися святочній процесії. Дітотий хор під керівництвом Йоланти Коваль співав українські церковні пісні, а дітвора підготовчої класи до першого св. Причасття привітала Владика. Крім того, теплими словами, хлібом і сіллом привітав Єпископа В. Лостена та всіх священиків Михайло Смержнук, голова Ювілейного комітету. Після того діти: Дженніфер Вокер, Михайло Тхір, Михайло Зановяк, Томас Слота і Дженевів Івановф вітали Владика китицею троянд і українськими та англійськими віршами.

Ювілейну Богослужбу відправляли Єпископ В. Лостен в асисті о. Роберта Бачо, пароха церкви, диякона Марка Гіряка, о. Петра Скрінковського, духовного директора семінарії св. Василія, о. Леона Моско, пароха української католицької церкви св. Михайла в Гартфорді та о. Степана Яновського, пароха української католицької церкви Неустаючої Помочі в Бриджпорті. До Служби Божої дякував Іллін Гебуза, Мар'янка Брасн Мойр і співав хор св.

Мокрини під керівництвом Івана Шпака. Вітаними хлопцями під час ювілейної Служби Божої були: Степан Журав, Іван Зановяк, Метт Сомбатій, Тимоті Розум, Михайло Розум, Грегори Розум, Михайло Писарчук і Дейвід Грегам.

У своїй проповіді Владика В. Лостен, щиро вітав усіх присутніх на цьому

Владика В. Лостен зі священиками.

Чорноморці (зліва): Сара Герман, Кілле Герман, Марія Литень і Маллорі Мартіно.

„Журавлі“ Бойківщини: Сара Герман і Маллорі Мартіно.

Ріттер, спікер Палати Репрезентантів стейту Коннектикат, сенатор стейту Джозеф Кріско, конгресмен стейту Вілсон Тоніціо та посади Ансонії Ненсі Велентін. Френк Стубан, заступник голови Ювілейного комітету, попросив однохвилинного мовчанкою „вшанувати всіх парафіян, які трудилися на добро своєї церкви, але не є між нами“.

На початку святочного концерту присутні пшеницею, хлібом і квітами привітали танцюристи парафіяльного ансамблю „Обрій“ під керівництвом Ф. Стубана та відтанцювали чотири танки. Виступав також і парафіяльний танцювальний ансамбль „Весна“ під керівництвом Беати Слоти та Йоланти Коваль. Обидва ансамблі складаються з дітей віком від 3-15 років.

Під кінець святочної програми парох о. Р. Бачо висловив щиросердечну подяку всім, які причинилися до цих великих святкувань. Закінчено програму відспіванням многоліття та українського національного гімну.

Після святочної програми присутні мали змогу забавлятися до музики Петра Дутканіча та Еда Беднарського та їхньої шістьденної оркестри.

виступі розповів про історію церкви та посвяту тих, що її збудували. Отець Джан Сквіллер, теперішній парох церкви св. Михайла у Вунсакет, Р. Ай., а колишній парох церкви свв. Петра і Павла, що був найдовше на цьому становищі, висловив свої щирі побажання на майбутнє та привітав присутніх на святі перших учителюк парафіяльної школи Сестер Служебниць Шарлотту та Бернарду.

Привіти з нагоди ювілейних святкувань надіслали: Папа Іван Павло II, Патріарх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський, Митрополит Стефан Сулик, Єпископи Роберт Москаль і Михайло Вічар, президент Білл Клінтон, губернатор Джан Ровленд, сенатор Джозеф Ліберман, Томас Герман.

Вечором того дня відбувся ювілейний бенкет і концерт у приміщеннях Астор Колоні Інн, з участю понад 500 осіб. Гостей при вході вітали члени бенкетового комітету: Марія Ковальчик, Ширлі Дрейк, Ольга Ковальська, Ричард Ковальчик і Давид Дзядік. До головного стола Владика В. Лостена та інших визначних гостей запровадили Павло Мудрий, ведучий вечором, і Стенлі Ожеховський, президент парафії.

О. Петро Скрінковський, колишній парох був головним промовцем на бенкеті, де у своєму

MARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРUNKІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

КНИЖКА ПРО ДОРОГОЦІННІ КАМЕНІ І ЗОЛОТО
Книжку можна набути в
JOHN ROMANATION
1837, 6th Ave.,
Watervliet, N.Y. 12189.
Ціна \$ 30.00 + 3.00 пересилка.
Як також в книгарні „Свобода“, Арка,
Сурма в Нью Йорку та на Соловках.
ІВАН РОМАНИШИН

ПОСЛУГИ

ДІЛЕРИ ПЕНСІЛЬВАНІ
пропонують авта різних марок
і років, фінансуємо, ціни на 1,000
дол. нижчі, ніж в Нью Джерзі і
Нью Йорку. Приймімо ваше
старе авто за добрі гроші. Від-
возимо і привеземо клієнтів.
Тел.: (718) 472-0458
чи радіо телефон (917) 991-7301
питати Гігоріа

*** FUNERAL DIRECTORS ***

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

INTEL NEWS

Ukraine's Leading English-Language News Agency

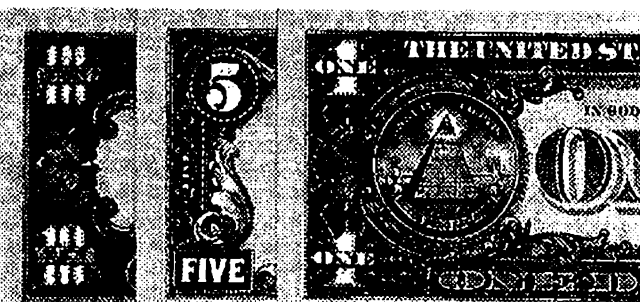
Daily or weekly by fax or e-mail, IntelNews provides comprehensive coverage of the latest news in Ukraine:

- Economics
- Exchange Rates
- Politics and Parliament
- Taxes
- Trading Activity
- National Issues and Trends
- Stock Index
- Business Regulations
- New Laws and Resolutions

Now offering the IntelNews Business Journal
(formerly Economic Review)
a comprehensive weekly review of financial news in Ukraine

For subscription or advertising information, call (410) 433-4941 or
(310) 452-0959

ВОНИ БУДУТЬ ВАШІ!

Придбайте оголошення для „Свободи“ або Українського Тижневика

Ваша винагорода базуватиметься на сумі за зібрані оголошення. Не обмежені можливості для осіб, які є готові присвятити свій час і досвід.

За деталями просимо звертатися до:

Адміністрації „Свободи“

Відділ оголошень — Марії Шепарович

P.O. Box 280, Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800

ЧИ ВИ ЧИТАЄТЕ АНГЛОМОВНИЙ

„УКРАЇНСЬКИЙ
ТИЖНЕВИК?“

„THE UKRAINIAN
WEEKLY“

багатий на вістки з України та про діяльність українців
у ЗСА та Канаді?

Коли ні, то передплатіть його для себе та для своїх дітей і внуки, щоб дати їм цікаві
інформації про Україну та українців.

Передплатою „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ подбаєте про те, щоб наше молоде
покоління знало найбільше про Україну та про діяльність українців у ЗСА і Канаді.

Ціна річної передплати — \$40.00 для членів УНСОЮЗУ
та \$60.00 для осіб, які не є членами УНСОЮЗУ.

„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК“ оцінюють як найкращу англomовну етнічну газету в Північній Америці.

P.O. Box 280, Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800